

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218202957
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4218202957.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej, v právnej veci žalobcu: G., zastúpený Mgr. Michal Zeman, Mgr. Tomáš Zárecký advokáti so sídlom Medená 18, Bratislava, proti žalovanému: osoba, ktorá bola držiteľom motorového vozidla s EČV: Y k XX.XX.XXXX, o nejasné podanie, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č.k. 14C/38/2018-81 zo dňa 11. decembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie podanie žalobcu zo dňa 12.06.2018, doplnené autorizovaným elektronickým podaním dňa 08.08.2018 odmietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 129 ods. 1,2,3, § 133 ods. 1 a 2 CSP, ako aj zisteným skutkovým stavom na základe čoho dospel k záveru, že návrhu žalobcu nie je možné vyhovieť.

2. V rozhodnutí poukázal na podanie žalobcu, ktoré podľa jeho obsahu posúdil ako žalobu, ktorou sa voči osobe označenej ako osoba, ktorá bola držiteľom motorového vozidla s EČV: Y k 04.05.2018 domáhal zaplatenia sumy 82,95 eura. V dôvodoch rozhodnutia konštatoval, že podanie žalobcu trpelo nedostatkami, bez odstránenia ktorých nemožno v konaní pokračovať a to predovšetkým neúplne označenie žalovaného. Súd prvej inštancie preto uznesením č.k. 14C/38/2018-27 zo dňa 30.07.2018 vyzval žalobcu na doplnenie návrhu, v ktorej výzve uviedol ako treba vykonať doplnenie a opravu. Žalobca v podaní doručenom súdu dňa 08.08.2018 uviedol, že žalovaného v podanej žalobe označil nezameniteľným spôsobom, a to ako osobu, ktorá bola k 04.05.2018 držiteľom motorového vozidla s EČV: Y Poukázal na to, že z objektívnych dôvodov nie je schopný žalovaného označiť inak, nakoľko údaje o žalovanom sú uvedené v evidencii vozidiel, ktorá však nie je verejne prístupná. Uviedol, že pokiaľ súd na jeho žiadosť nezistí a neoznámí mu údaje z evidencie vozidiel za účelom identifikácie žalovaného, zo strany súdu by týmto konaním došlo k odňatiu spravodlivosti, porušil by princípy CSP ako aj Ústavy SR a v neposlednom rade by ochraňoval protiprávne konanie žalovaného. Podporne poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky z 26.03.2009 sp. zn. III. ÚS 1424/07 a rozhodnutie Krajského súdu v Nitre č.k. 12Co/13/2018-45 zo dňa 28.02.2018. Súd lustráciou v jemu prístupných databázach zistil, že držiteľom motorového vozidla EČV: Y k 04.05.2018 nebola fyzická osoba. Žalobca na výzvu súdu svojim podaním zo dňa 08.08.2018 vady podania v stanovenej lehote tak, ako mu bolo uložené súdom neodstránil, keď žalovaného neoznačil v súlade s ust. §133 ods. 2 CSP. Súd dospel k záveru, že pre tento nedostatok podania nie je možné v konaní pokračovať, a preto podanie žalobcu odmietol.

3. Proti tomuto uzneseniu podal písomne v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Zastal názor, že súd svojim rozhodnutím odňal žalobcovi spravodlivosť a odmietol prístup k súdu. Považoval za dôležité poukázať na skutočnosť, že súd má možnosť jednoduchým dopytom zistiť od štátneho orgánu údaje o žalovanom, ktorú možnosť nevyužil, namiesto toho odmietol žalobu, čím

protiprávne obmedzil žalobcovi právo na prístup k súdu. Postup súdu, ktorým súd dal do popredia zásadu kontradiktórnosti konania, ktorou zásadou odôvodnil odmietnutie prístupu žalobcu k súdu, považoval za nesprávny. K vyjadreniu súdu o nedostatočnom označení osoby žalovaného uviedol, že žalovaného označil nezameniteľným spôsobom, a to ako osobu, ktorá bola držiteľom motorového vozidla s EČV Y. k 04.05.2018. Opätovne zdôraznil, že z objektívnych dôvodov nie je schopný bližšie identifikovať žalovaného, súdom vyžadované údaje sú uvedené v evidencii vozidiel, ktorá evidencia nie je verejne prístupná. V tejto súvislosti požiadal súd o vyžiadanie údajov z evidencie vozidiel za účelom identifikácie žalovaného. Súd však uvedenej žiadosti nevyhovel, ktorým konaním súdu došlo k odňatiu spravodlivosti. Zo záveru súdu mu vyplynulo, že nemá žiadnu možnosť domôcť sa ochrany svojich práv voči žalovanému. Uviedol, že je neprípustné, aby štát a jeho právna úprava neumožnil získať žalobcovi údaje o osobe, ktorá porušila jeho subjektívne práva. Zastal názor, že ak právna úprava neumožňuje získať takéto údaje o porušiteľovi, je povinnosťou štátu a jeho prostredníctvom povinnosťou súdu poskytnúť žalobcovi súdnu ochranu proti takejto osobe. Žalobca mal za to, že neexistujú dôvody na odmietnutie jeho podania a rovnako neexistuje ani povinnosť označiť fyzickú osobu menom a priezviskom. Uviedol, že z ust. § 133 ods. 1 CSP vyplýva, že fyzickú osobu možno označiť akýmkoľvek identifikačným údajom, pričom to nemusí byť len údaj typu uvedeného v bodoch (i) až (iv). Podstatné podľa jeho názoru je, aby identifikačné údaje nezameniteľným spôsobom identifikovali danú fyzickú osobu. Mal za to, že takýmto identifikačným údajom môže byť aj označenie žalovaného spôsobom uvedeným v žalobe. Podporne poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 26.03.2009 sp. zn. III. ÚS 1424/07 a na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 28.02.2018 sp. zn. 12Co 13/2018. Tým že súd prednostne nevykonal zabezpečenie dôkazu, odňal žalobcovi možnosť konať pred súdom.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým súd prvej inštancie odmietol podanie žalobcu je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

5. Keďže odvolací súd dospel k tomu, že uznesenie súdu prvej inštancie je správne a dostatočne odôvodnené, nepovažuje vo svojom rozhodnutí za nutné v súlade s ustanovením § 387 CSP opakovať tie isté dôvody, ktoré sú obsiahnuté v prvoinštančnom rozhodnutí, vrátane citácie právnych predpisov vzťahujúcich sa na tento prípad. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť dôvodov, ktoré súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí uviedol.

6. Posudzovaná vec je sporovým konaním, kde strana sporu je označená formálne ako žalobca a žalovaný, čím vyjadruje existenciu dvoch kontradiktórnych protistrán, ktoré majú rozdielny záujem na výsledku konania. Pre posúdenie otázky právnej subjektivity však je potrebné, aby strany boli označené tak, aby z nich jednoznačne a nezameniteľne vyplývalo, či ide o fyzickú, právnickú osobu alebo štát.

7. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči osobe označenej ako držiteľ motorového vozidla s EČV: Y. k 04.05.2018 zaplata sumy 82,95 eura titulom neuhradeného parkovného. Súd prvej inštancie podanie, ktoré malo byť podľa obsahu žalobou, odmietol. V dôvodoch rozhodnutia poukázal na to, že žalobca napriek súdom stanovenej lehote neodstránil vady podania spočívajúce v riadnom označení strany sporu (žalovaného), ako to vyžaduje § 133 CSP. Žalobca žiadal, aby súd zabezpečil údaje z evidencie vozidiel za účelom identifikácie osoby, ktorá bola držiteľom motorového vozidla KN XXXEV k 04.05.2018. Jednou zo zásad, na ktorej je budovaný civilný spor, je zásada kontradiktórnosti, kedy sa prioritizuje procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Medzi takéto povinnosti možno zaradiť aj riadne označenie strán sporu, kedy za náležité vymedzenie okruhu strán a ich dostatočné označenie nesie procesnú zodpovednosť žalobca, pričom túto povinnosť nemožno prenášať na súd. Súd ako štátny orgán môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon. Civilný sporový poriadok neupravuje možnosť súdu poskytovať stranám sporu súčinnosť za účelom zistenia identifikačných údajov osôb, proti ktorým má žaloba smerovať, naopak je povinnosťou žalobcu zabezpečiť si údaje o osobe, ktorú mieni v konaní žalovať pred tým, ako svoj nárok uplatní na súde. Pokiaľ by súd poskytol jednej zo strán sporu súčinnosť nad rozsah vymedzený zákonom, mohol by sa dopustiť porušenia princípu rovnosti strán sporu. Súd prvej inštancie preto správne žiadosti žalobcu na

zabezpečenie dôkazu vyžiadanim údajov z evidencie vozidiel za účelom identifikácie osoby, ktorá bola k 04.05.2018 držiteľom motorového vozidla s EČV: Y nevyhovet.

8. S tvrdením žalobcu, že žalovaný je označený nezameniteľným spôsobom, a preto je súd povinný s ním konať, nemožno súhlasiť. Spôsob, akým má byť označená strana sporu v žalobe upravuje § 133 CSP, a to fyzická osoba má byť označená menom, priezviskom, adresou trvalého pobytu alebo pobytu, dátumom narodenia alebo iným identifikačným údajom a právnická osoba názvom alebo obchodným menom, adresou sídla a identifikačným číslom organizácie, ak je pridelené. Po pojmom „iný identifikačný údaj“ sa primárne rozumie taký údaj, ktorý umožní fyzickú osobu spoľahlivo odlíšiť od inej osoby, napríklad údaj o čísle občianskeho preukazu. Keďže právna úprava obsiahnutá v CSP už nerozlišuje medzi fyzickou osobou podnikateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom možno pod pojem „iný identifikačný údaj“ subsumovať aj údaj o mieste podnikania fyzickej osoby podnikateľa alebo jej IČO. Žalobca súdu neposkytol ani jeden zákonom požadovaný údaj. Nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 26.03.2009 sp. zn. III. ÚS 1424/07, na ktorý žalobca poukazuje v podanom odvolaní riešil situáciu, keď žalobca označil osobu žalovaného menom, priezviskom a EČV, a teda bolo možné spoľahlivo odlíšiť osobu žalovaného, keďže ide o údaje vedúce k presnej identifikácii osoby. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že v Českej republike je odchýlna právna úprava v tom, že údaje z evidencie motorových vozidiel je možné za určitých podmienok pri preukázaní právneho záujmu získať. Žalobca v tomto prípade označil žalovaného len ako osobu, ktorá bola držiteľom motorového vozidla s EČV: Y. k 04.05.2018, čo súd nemôže považovať za dostatočné označenie osoby žalovaného. Súd prvej inštancie preto vyššie uvedené skutočnosti správne vyhodnotil ako nedostatok, pre ktorý nemožno v konaní riadne pokračovať, a rovnako správne s poukazom na § 129 ods. 3 CSP podanie žalobcu odmietol.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, odvolací súd poukazuje na to, že právo na rovnosť v konaní je v zmysle judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky súčasťou práva na spravodlivý súdny proces a prejavuje sa vytváraním rovnakých procesných podmienok a rovnakého procesného postavenia subjektov, o ktorých právach a povinnostiach rozhoduje občianskoprávny súd (PL. ÚS 43/95). Meritum ústavnej zásady rovnosti účastníkov spočíva v tom, že všetci účastníci civilného procesu majú rovnaké procesné práva a povinnosti za rovnakých procesných podmienok, teda bez toho, že by bola jedna strana diskriminovaná alebo zvýhodňovaná. (Nález ÚS SR zo dňa 11. 4. 2002, sp. zn. II. ÚS 35/02).

10. Obdobnou problematikou sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý v bode 21 uznesenia zo dňa 29.februára 2019 vo veci vedenej pod sp. z.n 8Cdo/68/2017 uviedol :

„V súvislosti s námietkou žalobcu, týkajúcou sa jeho žiadosti o poskytnutie súčinnosti na odstránenie väd podania v označení žalovaného spôsobom uvedeným v § 133 až § 135 C.s.p., dovolací súd uvádza, že súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného. Práve opačný postup súdu by mohlo spôsobiť porušenie zásady rovnosti strán sporu a zásady kontradiktórnosti. Súd nemôže podávať informácie žalobcovi, pri identifikácii subjektu, ktorý má vystupovať na strane žalovaného. Išlo by o preferenčné zaobchádzanie, ktoré by bolo bezdôvodným zvýhodňovaním jednej strany“.

V bode 22. uznesenia uviedol :

„Platná právna úprava neumožňuje priame poskytovanie údajov z evidencie vozidiel subjektom iným ako uvedeným v § 113 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a vymáhanie pokút od vodičov, ktorí jazdia bez zaplatenia po spoplatnených cestách neupravuje žiaden vnútroštátny predpis Slovenskej republiky. Z prílohy zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke vyplýva, že v zozname preberaných právne záväzných aktov Európskej únie je okrem iného aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/413 z 11. marca 2015, ktorou sa uľahčuje cezhraničná výmena informácií o dopravných deliktov súvisiacich s bezpečnosťou cestnej premávky (Ú.v. EÚ L 68, 13.3.2015). Táto smernica sa na tento prípad však nevzťahuje. Neoprávnené použitie spoplatnenej cesty nemožno podradiť ani pod jeden z ôsmich deliktov, ktoré sa týkajú bezpečnosti cestnej premávky. Využitie údajov zo systému cezhraničnej výmeny dát (EUCARIS) je v súčasnosti možné len v rozsahu deliktov uvedených v čl. 2 smernice (prekročenie najvyššej dovolenej rýchlosti; nepoužitie bezpečnostného pásu; nezastavenie na červený svetelný signál na svetelnom signalizačnom zariadení; vedenie vozidla pod vplyvom alkoholu; vedenie vozidla pod vplyvom návykových látok; nepoužitie ochrannnej prilby; nedovolené vedenie vozidla v jazdnom pruhu; nedovolené použitie mobilného telefónu alebo akéhokoľvek iného komunikačného zariadenia počas vedenia vozidla). Nakoľko iné právne riešenie neexistuje ani na úrovni Európskej

únie, pretože smernica, ktorá bude upravovať mechanizmy na zistenie osobných údajov o subjektoch, ktoré neoprávnene používajú spoplatnenú cestu, je ešte len vo fáze legislatívneho procesu, bolo vecou žalobcu, aby si strážil svoje práva zmysle zásady „vigilantibus iura skripta sunt“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 8Cdo/68/2017 zo dňa 29.februára 2019).

11. Odvolací súd s ohľadom aj na vyššie uvedené právne závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k názoru, že súd nie je povinný žalobcovi poskytovať súčinnosť pri zisťovaní identifikačných údajov žalovaného, preto uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým súd prvej inštancie podanie žalobcu zo dňa 12.06.2018 odmietol ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, pričom nepovažoval za potrebné zaoberať sa ďalšími argumentmi žalobcu uvedenými v podanom odvolaní. Na doplnenie odvolací súd uvádza, že v čase rozhodovania súdu mu boli známe iné rozhodnutia Krajského súdu v Nitre vydané v obdobných sporoch napr. aj uznesenie zo dňa 12Co/13/2018-45 zo dňa 28.02.2018, v ktorých odvolací súd prišiel k inému právnemu záveru. Išlo však o rozhodnutia vydané pred vyššie citovaným uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29.februára 2019 vo veci vedenej pod sp. z.n 8Cdo/68/2017. Potom, čo sa odvolací súd oboznámil s obsahom spisu a tiež s dôvodmi uvedeným v tomto uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal odlišný právny záver, ako prijal v obdobnom spore iný senát odvolacieho súdu.

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, pretože žalovanému nepochybne s týmto konaním žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).